Päiväys
15.10.2026

Diaarinumero
1147/03.04.04.04.20/2026

JULKINEN KUULUTUS

Valitus vesilain mukaisesta päätöksestä

Vesilain 15 luvun 3 §:n mukaan Vaasan hallinto-oikeuden on annettava Lupa- ja valvontaviraston ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen vesilain nojalla antaman päätöksen sekä ojitustoimituksessa annetun päätöksen johdosta jätetty valitus tiedoksi julkisella kuulutuksella noudattaen, mitä hallintolain 62 a §:ssä säädetään. Tieto kuulutuksesta on julkaistava hankkeen vaikutusalueen kunnissa noudattaen, mitä kuntalain 108 §:ssä säädetään.

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

15.10.2026

Valituksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta.

Valituksen tiedoksisaantipäivä on 22.10.2026.

Asia

Vaasan hallinto-oikeuteen on jätetty valitus Lupa- ja valvontaviraston päätöksestä 31.8.2026 nro 386/2026 (Hallintopakko Naurismonlahden penkereen purkamiseksi, Urjala).

Valitusasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja valitus pidetään nähtävillä 15.10. – 12.11.2026 Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla (*https://www.tuomioistuimet.fi/tuomioistuimet/vaasan-hallinto-oikeus/yleistiedoksiannot-ja-julkiset-kuulutukset/hallinto-oikeuden-julkiset-kuulutukset/*). Hallinto-oikeuden verkkosivuilla valitus on ilman liitteitä. Tieto kuulutuksesta on julkaistava Urjalan kunnassa.

Hallintolain 62 b §:n mukaan julkisen kuulutuksen ja kuulutettavan asiakirjan tiedot julkaistaan, jollei salassapitoa koskevista säännöksistä muuta johdu. Henkilötiedoista julkaistaan kuitenkin ainoastaan tiedonsaannin kannalta välttämättömät henkilötiedot.

Mahdollisuus vastineen antamiseen

Vaasan hallinto-oikeus varaa asianosaisille, joita asia erityisesti koskee, tilaisuuden vastineen antamiseen. Mahdollinen vastine tulee toimittaa hallinto-oikeuteen **viimeistään 12.11.2026**. Vastapuolelle ja viranomaisille varataan erikseen tilaisuus vastineen antamiseen.

Vastineeseen on merkittävä sen tekijän nimi, postiosoite, puhelinnumero ja mahdollinen sähköpostiosoite. Vastineessa on ilmoitettava asian diaarinumero 1147/2026.

Kiinteistön osaomistajaa pyydetään antamaan tieto kuulutuksesta myös kiinteistön mahdollisille muille omistajille ja haltijoille.

Tiedoksianto järjestäytymättömien osakaskuntien osakkaille

Hakemuksessa tarkoitetulla hankkeella saattaa olla vaikutuksia myös seuraavilla yhteisillä maa- tai vesialueilla:
Yhteinen vesialue 887-876-2-0 (Vehkajärvi ja Myllyoja 619-432-876-1, 887-876-2-0), Urjala

VAASAN HALLINTO-OIKEUS

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla:
https://www.tuomioistuimet.fi/tuomioistuimet/vaasan-hallinto-oikeus/tietoa-meista/tietosuoja/

Lähetetty: 27.9.2026 20:02
Otsikko: Valitus päätöksestä 386/2026, LVV-U/27636/2026
Lähettäjä: [redacted]
Vastaanottaja: HAO Vaasa
Liitteet: Liite 2, Kalastuskartta.pdf, Liite 3, Lausunto, Valtioneuvoston päätös 8.4.1936.pdf, Liite 4, YSA200291_25022004_Kortejärvi_Urjalankylän_osakaskunta_25022004.pdf, Liite 5, Vaasan hallinto-oikeuden päätös 5.6.2014.pdf, Liite 6, Vesialueen ja maa-alueen ruoppausilmoitukset, sivut 4 ja 5.pdf, Liite 7, Vesijätön lunastuskokous 1997.pdf, Liite 8, Länsi-Suomen ympäristölupaviraston hallintopakkopäätös 5.6.2008.pdf, Liite 9, Nokoorinkosken 3 uomaa.jpeg, Liite 10, Kortejärven vedenkorkeuskaavio.png, Liite 1, LVV päätös 31.8.2026.pdf, Liite 1.1, LVV päätöksen valitusosoitus 31.8.2026.pdf

HUOM! Ulkoinen lähettäjä. Älä avaa linkkejä tai liitteitä, ellet tunnista lähettäjää.
OBS! Extern avsändare. Öppna inte länkar eller bilagor om du inte känner igen avsändaren.
NOTE! External sender. Do not open links or attachments unless you recognize the sender.

Valitus päätöksestä 386/2026, LVV-U/27636/2026

Vaadin kumoamaan LVV:n antaman päätöksen lakiin ja todisteellisiin seikkoihin perustuen. Vaadin alueen ennallistamista luonnolliseen olotilaan saakka hallintopakon asettamisella 50 000 € tehosteella sekä teettämisuhalla lisättynä. Lisäksi vaadin vuokrasumman laillisine viivästyskorkoineen määrättäväksi maksettavaksi (liite 1, sivu 11) sekä oikeudenkäyntikulujen täysimääräistä korvaamista.

Päätöksessä pitää myös ilmetä tarkkarajaisesti käytettävät korkeudet. Koska kyseessä on Naurismonlahti, tarkoittaa se sitä, että kalastuskartan (liite 2) mukaan kyseinen lahti on vedenpeittämänä vedenkorkeuden ylittäessä +16,40 (N60-järjestelmässä 98,90). LVV siis käyttää +16,40 keskivedenkorkeutta määritellessään vesilain 1 luvun 5 § mukaista rajaa maata vasten rantaviivana. Penger piti kuitenkin purkaa +16,90 rantaviivaan saakka ja selvästi alle keskivedenkorkeuden. Keskivedenkorkeutta ei tunnusteta, että se tiedettäisiin. Se kuitenkin on mainittu Valtioneuvoston lausunnossa 8.4.1936 (liite 3). Rutajärven pintakartalle on merkitty korkeuskaarrokset +14, +15 ja +16. Tämä +16 kuvastaa isojaon aikaista keskivedenkorkeutta, mihin saakka isojaon aikainen vesijakokunta ulottui. Keskivedenkorkeuden nostaminen +17:ään ei muuta kiinteistörajaa, vaan se muuttaa vesialueen rajaa. Se ei siis muuta omistussuhdetta ellei joku hae keskivedenkorkeuden nostolupaa ja lunasta veden alle jääneitä alueita. Vesipäätösrekisteristä ei löydy yhtään hakemusta keskivedenkorkeuden nostamiseksi tai sen laskemiseksi. Eli ellei muuten todisteellisesti todisteta, on Rutajärven keskivedenkorkeus +16,00. Lupa- ja valvontavirasto on siis jättänyt tarkistamatta omista arkistoistansa kyseisen lukuarvon ja näin ollen he ovat menetelleet hyvän hallintotavan vastaisesti. He eivät myöskään ole

noudattaneet apulaisoikeuskanslerin määräystä, että keskivedenkorkeuslukuarvo on annettava kysyjälle, jos se liittyy hallintoasian hoitamiseen. Onkin siis aiheellista kysyä, miksi vedenkorkeus on +17,00, vaikka sen pitäisi olla +16,00 eikä kukaan ole hakenut keskivedenkorkeuden nostoa. Ainoa looginen selitys on, ettei viranhaltijat suorita valvontaa eivätkä edes noudata omaa hakemaansa lainvoimaista päätöstä 25.2.2004 PIR-2003-L-105-251 (liite 4), jossa nimenomaan kielletään säännöstely Kortejärvessä johon Rutajärvi laskee.

Asiassa täytyy myös huomioida, ettei penkereen rakentaja ole hakenut vesilain mukaista lupaa rakentaa penkereen [redacted]-tilan yksityiselle vesialueelle. Rakentaja on myös edustanut maaosakaskuntaa hoitokunnan puheenjohtajan vakanssilla. Maaoikeudessa on todettu, ettei maaosakaskunnan omistamat maa-alueet ulotu vesialueelle missään kohtaa. Myöskään yhdessäkään maaosakaskunnan laillisessa kokouksessa ei ole päätetty kyseisen penkereen rakentamisesta. Tämä tarkoittaa sitä, ettei maaosakaskunnan hoitokunnan rakentamispäätös nauti lain suomaa suojaa miltään osin, eikä heillä ole edes hakuoikeutta kyseisen luvan saamiseksi. Vaasan hallinto-oikeus heidät kuitenkin velvoitti lainvoimaisella päätöksellä hakemaan määräajassa vesioikeudellista rakentamislupaa. Lupaa ei haettu, joten kyseessä on luvattomasti rakennettu vesilain vastainen rakennelma.

Kyseisen penkereen purkamiseksi on asetettu kolme hallintopakkoa uhkasakolla tehostaen. Niitä ei ole laitettu maksuun, vaikka penger on edelleen kokonaisuudessaan purkamatta.

Asiassa on myös merkitys, onko penger rakennettu osakkaiden yhteiselle vesialueelle, vai onko se rakennettu [redacted]-tilan yksityiselle vesialueelle, määriteltäessä vahingonkorvauslain mukaista korvausta omistajalle.

Viimeisimmän Vaasan hallinto-oikeuden päätöksen (liite 5) mukaan penger piti purkaa selvästi alle keskivedenkorkeuden sekä +16,90 rantaviivaan saakka. Se ei auta, että pengertä sen päästä madaltaa korkeuteen +16,95 ja purkaa sitä +16,40 rantaviivaan saakka. Madaltamista ei pysty määrittelemään +17 vedenkorkeudella ilmavalokuvasta, eikä sitä pystynyt määrittelemään [redacted]soutuvenettä apuna käyttäen. Kyseinen tarkastaja ei tehnyt mittauspöytäkirjaa, vaan muistion. Tosin mittauspöytäkirja olisi vaatinut mittalaitteen veneen sijaan, joten asiasta ei ole mittauspöytäkirjaa eikä tarkastuspöytäkirjaa. Jos lupa- ja valvontavirasto muuta väittää, niin silloin he eivät puhu totta.

Viimeisin Vaasan hallinto-oikeuden päätös myös velvoitti maaosakaskunnan hoitokunnan siirtämään penkereen hallintaoikeuden saantitodistuksin vesiosakaskunnan hoitokunnalle (liite

5, sivu 6). Tämä velvoite tarkoittaa käytännössä sitä, että maaosakaskunnan pitää todistaa omistavansa vesijättöä Rutajärvellä voidakseen siirtääkseen hallintaoikeuden vesiosakaskunnan hoitokunnalle purkuvelvoitteiden kera. Siirto siis velvoittaa vesiosakaskunnan hoitokuntaa huolehtimaan kustannuksellansa luvattoman penkereen purkaminen siten, että alue ennallistetaan. Se ei myöskään riitä, että penkereen tekijät tiedetään. Täyttyy myös tietää, onko teko tehty henkilökohtaisesti vai lain suomaa suojaa nauttivan päätöksen perusteella, koska vesilain 2 luvun 2 § mukaan oikeustoimija yksityisellä vesialueella on omistaja. Valvontaviranomaisen olisikin pitänyt selvittää myös kyseisen lainkohdan mukaan kyseisen alueen omistajuus. Omistajuuden ratkaiseminen tarvitsee isojaon aikaisen keskivedenkorkeustiedon, joka määrittää tilani ulottuvuuden vesialuetta vasten.

Valvovat viranomaiset ja viranhaltijat eivät ole myöskään selvittäneet, miksi maanmittauslaitos ja maaoikeus ovat toimineet yksityisellä vesialueella väittäen vesialuetta vesijätöksi. Vesilain valvoja ei siis voi olla passiivinen, vaan sen kuuluu olla aktiivinen valvoessaan perustuslain suomaa suojaa omistusoikeudelle. Yksityisen vesialueeni tuleekin siis nauttia perustuslain suomaa suojaa. Aktiivisuusvelvoite velvoittaa viranomaista selvittämään, miten vesijättöä voi syntyä vain niiden osakkaiden rannan eteen, jotka eivät kuulu osakaskunnan hoitokuntaan. Valvovan viranomaisen kuuluu myös ohjata ja ohjeistaa, ettei vesistöön, jonka keskivedenkorkeutta on nostettu ilman vesioikeudellista lupaa 100 cm, voi syntyä vesijättöä missään olosuhteissa.

Tein hakemuksen ruoppaamisesta PIRELY:lle ja hakemukseni oli kopioitu suoraan osakaskunnan hoitokunnan tekemästä hakemuksesta. Osakaskunnan hoitokunta sai ruoppausluvan, mutta minä en. En saanut myöskään valitusoikeutta kyseisestä päätöksestä, koska se ei PIRELY:n mukaan ollut päätös, vaan siinä arvioitiin, pitääkö ruoppaukselle hakea lupa aluehallintovirastosta. Lupaa ei luultavasti myönnetty siksi, että ruoppaus olisi kohdistunut aluelle, missä penger sijaitsee. Kuitenkin minulla pitäisi olla vesilain 2 luvun 6 § mukainen oikeus poistaa penkereen kokoinen haitta rantani edestä. Vesilakia ei siis noudatettu. Jos lupa olisi myönnetty, niin silloin lupaviranomainen olisi myöntänyt, että penger on edelleen paikallaan. Laitan liitteeksi vesiosakaskunnan hakupaperin sekä heidän piirtämänsä kartan, missä he ovat ilmoittaneet valvovalle viranomaiselle, että penger on kokonaisuudessaan paikallansa mittatarkkuuden rajoissa (liite 6, sivut 4 ja 5). Pengertä myös laajennettiin kyseisen ilmoituksen mukaan. Samoin kyseisen ilmoituksen mukaan alueelle läjitettiin lisää ruoppausmassaa. Venevalkama-alueella laajennettiin parkkipaikkaa. Kyseisellä alueella ei voi olla parkkipaikkaa, koska se ei ole sallittua erityiseen käyttöön otetulla alueella. Ilmoituksen vastaanottanut ja käsitellyt viranhaltija ei ole siis menetellyt hyvän hallintotavan eikä vesilain mukaisesti, kun ei ole ilmoittanut, ettei erityiseen käyttöön otetulle alueelle voi myöntää ruoppauslupaa, läjityslupaa eikä lupaa parkkipaikalle, vaan on noudatettava Vaasan hallinto-oikeuden lainvoimaisia päätöksiä kyseisessä asiassa. Hoitokunta käsittää myös kyseisen hakemuksen ruoppauluvaksi, mutta kuten tiedämme, PIRELY:n pitäisi olla valvova viranomainen. Lupa olisi pitänyt hakea AVI:lta.

Käsitykseni mukaan hallintopakko pitäisi kohdistaa Urjalankylän yhteisalueet -nimisen hoitokunnan puheenjohtajaan sekä Urjalankylän osakaskunnan hoitokunnan silloiseen puheenjohtajaan, koska varsinaisesti vesiosakaskunta (kalastuskunta) ja maaosakaskunta (uusjaon aikainen jakokunta) eivät ole syyllistyneet vesilain luparikkomukseen eikä ympäristörikokseen. Vastapuolena ei siis ole Urjalankylän yhteisalueiden osakkaat eikä Urjalankylän osakaskunnan osakkaat, vaan vastapuolena pitää olla vastuussa olevat oikeushenkilöt, jotka ovat ilman osakkaiden lupaa ryhtyneet kyseiseen hankkeeseen. Oikea termi löytyy vesilain 11 ja 12 luvuista. Käsitykseni mukaan vesiosakaskunnan hoitokunta on myös korvannut Nokoorinkosken luvattomalle padottajalle, ei siis padon omistajalle, kilometrikorvauksia padon säätämisestä niin, että Korte-, Ruta- ja Nuutajärven keskivedenkorkeutta on säännelty ylöspäin. Muistelisin myös, että vesiosakaskunta on myöntänyt tukea kiinteistölle, joka sijaitsee maaosakaskunnan alueella. Se on myös antanut tukea vesiensuojeluyhdistykselle, jonka tarkoitus on nostaa näiden järvien keskivedenkorkeutta vesitilavuuden lisäämiseksi. Hoitokunta siis jakaa osakkaiden varallisuutta sellaisiin toimiin, jotka ovat vahingollisia alueen omistajille eli osakkaille. Mistä nämä jakovarat ovat sitten peräisin? Suurin osa on osakkaiden maksamia vesijätön lunastuksia, mutta ehkä suurin osa on tullut kunnan ja ympäristöhallinnon alalta (TE-keskus, PIRELY, ympäristöministeriö sekä maa- ja metsätalousministeriön EU-rahasto).

Tiedoksenne saatan myös, ettei kummankaan osakaskunnan hoitokunta ole ilmoittanut osakkaillensa, joita on vesiosakaskunnassa n. 550 ja maaosakaskunnassa n. 1000, hallintopakoista. Kummassakaan osakaskunnassa 99 % osakkaista eivät siis ole olleet tietoisia näistä kolmesta määrätystä hallintopakosta. Osakkailta, jotka oikeasti omistavat, on siis salattu heidän omaisuuteensa kohdistuneet hallintopakot, jotka on määrätty uhkasakkojen kera.

Käsitykseni mukaan maaosakaskunta on harjoittanut vuokraustoimintaa kyseisellä luvattomalla penkereellä vuosikymmeniä ja pitänyt kyseiset rahat itsellään. Tästä pääsemmekin vesilain 13 luku 2 §, 3 §, 5 §, 6 § ja 11 §. Näitä on noudatettava.

Vaadin noudattamaan vesilain 14 luku 2 § kohtia 1, 2 ja 3. Kyseisen 4 § mukaan kielto tai määräys voidaan laittaa myös kiinteistön uudelle omistajalle tai haltijalle, vaikka tämä ei itse olisi vastuussa lainvastaisen tilan syntymisestä. Vaasan hallinto-oikeuden mukaan hallintaoikeus pitää siirtää saantitodistuksin. 8 § mukaan LVV pitää velvoittaa tehostamaan määräystänsä uhkasakolla ja teettämisuhalla.

Yhteisaluelaki (759/1989) 23 b § mukaan 18 § 3 mom. tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Kohdassa 3 käsitellään, kenellä on oikeus kirjoittaa osakaskunnan nimi. Näin ollen LVV toimivaltaan kuuluu virkansa puolesta oikeus ja velvollisuus selvittää nimenkirjoitusoikeuden valtuutus vesioikeudellisessa hakemuksessa.

Ennallistamisvaatimukseni tueksi ilmoitan, että kyseinen alue mihin penger on rakennettu ilman lupaa, on myös tilusvaihdossa määritelty erityiseen käyttöön otetuksi vesialueeksi (liite 7, 29 §). Vesilain 1 luvun 3 § mukainen vesialue, joka on varattu tiettyyn käyttötarkoitukseen, on tässä tapauksessa varattu venevalkamakäyttöön. Osayleiskaavassa kohdassa on LV-merkintä. Tällä statuksella on merkitystä, koska monet vesilain mukaiset yleiset oikeudet kuten rakennelman sijoittaminen toisen alueelle tai maan sijoittaminen vesialueelle eivät koske näitä alueita. Aluetta koskee siis käyttöoikeuden rajoitus. Erityiseen käyttöön otetulla vesialueella käyttö on rajattu siihen tarkoitukseen, johon alue on varattu. Yhteiskäyttöalueella ei voi vapaasti harjoittaa muita toimintoja ilman lupaa. Käyttöoikeus määrittää, kuka voi käyttää aluetta ja millä ehdoin. Tämä rajaa myös jokaisenoikeuden soveltamisen eli alueella liikkuminen tai kalastaminen ei ole automaattisesti sallittua ilman asianmukaista lupaa. Alueen erityisasema vaikuttaa siihen, mitä oikeuksia ja velvoitteita alueella on ja se myös rajoittaa vesioikeuksien soveltamista luvanmyöntämisien osalta. Tässä tapauksessa alueelle ei voi rakentaa pengertä tai edes laituria, koska vesilaki ei mahdollista kyseistä rakentamista, vaan se ehdottomasti kieltää sen. Alue on siis saatettava venevalkama-alueeksi niin, että se rajoittuu omistamaani [redacted]-tilan toistaiseksi voimassa olevaan kiinteistörajaan.

LVV mainitsee päätöksessään sivulla 14, että valvoja on antanut asiasta lausunnon, jonka oikeellisuutta ei ole syytä epäillä. Kuitenkin apulaisoikeuskanslerin 4.11.2016 dnro OKV/1538/1/2015 päätöksessä ”ELY-keskus ilmoittaa oikeuskanslerille antamassaan selvityksessä, että sen selvityksen liitteenä 4 on maastotarkistusmuistio 12.8.2015. Selvityksen liite nro 4 on Pirkanmaan ELY-keskuksen 12.8.2015 päiväämä kirje (PIRELY/134/07.00/2010), joka on osoitettu Urjalankylän osakaskunnalle ja jossa kerrotaan 12.8.2015 tehdystä tarkastuksesta.

Hallintolain (434/2003) 39 §:ssä säädetään tarkastuksen tekemisestä. Lainkohdan 2 momentin mukaan tarkastajan on viipymättä laadittava tarkastuksesta kirjallinen tarkastuskertomus, josta tulee käydä ilmi tarkastuksen kulku ja tarkastajan tekemät keskeiset havainnot. Tällaista tarkastuskertomusta ei ole ainakaan oikeuskanslerinvirastolle esitetty.”

Käsitykseni mukaan omistamallani maa-alueella ja omistamallani yksityisellä vesialueella on toimittu milloin mihinkin osakaskunnan hallintaoikeuteen vedoten. Tätä hallintaoikeutta ei myöskään ole vaadittu todellisuuteen tai tosiasioihin perustavalla todistusaineistolla todistaen. Alueellani häärineet toimijat eivät ole toimineet vilpittömin mielin ja lain noudattaminen on heille sivuseikka. Vesialueen omistaa ne oikeushenkilöt, ketkä kiinteistörekisteriotteen mukaan kuuluvat isojaon aikaiseen jakokuntaan. Osakaskunta itsessään ei omista yhtään vesialuetta. Myöskään häärijät eivät voi vedota tietämättömyyteen vedenkorkeuksista, koska vastineen mukaan he ovat tietoisia L-S vesioikeuden päätöksestä Nokoorinkosken säännöstelypatoon 29.8.1983 (liite 8, sivu 3). Säännöstelyohjeen mukaan Kortejärvi tulee olla 1.4. mennessä tasossa 16,50 ja sen jälkeen se on ehdollistettu. Jos joku sanoo uittavansa, pitää vedenkorkeus nostaa 16,85 ja juoksutettava niin paljon juoksutusuoman kautta, että uitto on mahdollista. Uittouoma on tukittu eikä siihen ole haettu lupaa (liite 9). Noin vuonna 1955 on viimeksi uitettu, joten Kortejärveä ei voi nostaa yli 16,50. Miten se liittyy tähän asiaan? Juoksutussäännön vedenkorkeus Rutajärvellä ei voi ylittää 16,55 rajaa. Nyt se kuitenkin on yli 16,90. Kukaan ei ole hakenut keskivedenkorkeuden nostoa, mutta silti Urjalankylän osakaskunta myy edelleenkin näiltä varastoaltailta vesijättöä. Näitä rahoja ei kuitenkaan jaeta osakkaille niin kuin laki edellyttää, vaan ne käytetään hoitokunnan tekemien luvattomien hankkeiden tekemiseen.

Säännöstely on myöskin siitä mielenkiintoinen juttu, koska se on vesilain valvojan mukaan kiellettyä heidän itsensä hakemassaan päätöksessä. Kortejärveä ei siis saa säännöstellä. Nokoorinkoskella saa toki padottaa, mutta padotuksen vaikutukset eivät saa ulottua Kortejärvelle. Padotuslupa koskee vain ja ainoastaan Nokoorinkosken aluetta ja koska ko. oikeus on vain koskioikeus, niin sen vaikutukset eivät voi ulottua Korte-, Ruta- ja Nuutajärvelle. Jos ne ulottuu tai koskioikeuden omistaja haluaa muuttaa näillä varastoaltailla maa-aluetta vesialueeksi, on siihen haettava ja saatava lupa. Lupaa ei voi saada, koska Kortejärvi on erityisaluetta ja aluetta koskee silloin vesilain 1 luvun 3 §. Myöskään vaadittava omistusoikeus veden alle jääviin alueisiin ei täyty. Vesipäätösrekisterissä ei myöskään löydy merkintää, että kenellekään olisi myönnetty vesistön nosto- tai laskulupaa tai että kumpaakaan olisi haettu. Näin ollen maanmittausinsinööri on jättänyt selvittämättä vesipäätösrekisteristä, onko tapahtunut sellainen vedenkorkeuden muutos, että syntyisi vesijättöä näille varastoaltaille. Maanmittausinsinööri on käyttänyt uskottujamiehiä, joilla ei ole mitään käsitystä vesipäätösrekisteristä tai vesioikeudellisista päätöksistä.

Se, että maaosakaskunta on vedonnut maaoikeudessa, että kun uitto loppui niin silloin syntyi vesijättöä. Se ei pidä paikkansa. Edelleenkin näitä varastoaltaita säännöstellään luonnollisesta keskivedenkorkeudesta n. 100 cm ylöspäin, jolloin syntyy yksityistä vesialuetta, koska korvauksia veden alle jääneistä maa-alueista ei ole koskaan maksettu. Rutajärvellä kantatilani ulottuu korkeuteen +16,00. Jos tai kun se on nostettu 16,90:een, ei kiinteistörajani ole edelleenkään muuttunut, vain rantaviivan paikka on siirtynyt. Tämä lukuarvojen erotus kertoo, paljonko maa-alueeni on muuttunut yksityiseksi vesialueeksi. Omistussuhde ei siis muutu, ellei joku hae nostolupaa ja lunasta minulta kyseistä aluetta. Kun yksityistä maa-aluetta muutetaan

vesialueeksi, kyseisestä alueesta ei tule yhteistä vesialuetta ellei korvausta makseta. Vaasan hallinto-oikeuden tuleekin todeta päätöksessään, ettei näille varastoaltaille voi syntyä vesijättöä ellei pureta laillistettua Nokoorinkosken voimalaitosta, suojeltua Urjalanjoen kivisiltaa ja palauteta näitä järviä luonnolliseen olotilaan ja sitten Rutajärvellä syvennetään uomaa niin, että se mahdollistaa +16,00:sta keskivedenkorkeuden alentamisen. Vesijättöä alkaa syntyä siis vasta +16,00 keskivedenkorkeuden jälkeen.

Kortejärven vedenkorkeuskaaviosta (liite 10) pitää huomioida, että se liittyy Kortejärven suojelupäätöksen päivämäärään. Oikeassa alareunassa lukee NW 98,65 m 15.3.2003. Tämä vastaa +16,15 korkeusarvoa. Tähän lasketaan + 5 cm, niin saadaan Rutajärvelle lukuarvo +16,20. Tämän lukuarvon on ilmoittanut PIRELY Suomen ympäristökeskukselle (SYKE). Tähän lukuarvoon on päästy tulvapatoa ja energiauomaa käyttäen. Kolmas uoma on silloin ollut tukittuna. Näin ollen Valtioneuvoston pintakartalle on piirretty korkeuskaarrokset 15,80 Kortejärvelle (liite 3). Tämä on Kortejärven oikea isojaon aikainen padottamaton keskivedenkorkeustieto.

Varaan oikeuden täydentää valitustani myöhemmin.

Ystävällisin terveisin

[redacted]

Liitteet

Liite 1, LVV päätös 31.8.2026

Liite 1.1, LVV päätöksen valitusosoitus 31.8.2026

Liite 2, Kalastuskartta

Liite 3, Lausunto, Valtioneuvoston päätös 8.4.1936

Liite 4, YSA200291_25022004_Kortejärvi_Urjalankylän_osakaskunta_25022004

Liite 5, Vaasan hallinto-oikeuden päätös 5.6.2014

Liite 6, Vesialueen ja maa-alueen ruoppausilmoitukset

Liite 7, Vesijätön lunastuskokous 1997

Liite 8, Länsi-Suomen ympäristölupaviraston hallintopakkopäätös 5.6.2008

Liite 9, Nokoorinkosken 3 uomaa

Liite 10, Kortejärven vedenkorkeuskaavio